Dıgıl

Fiyatı: 500 lira (KDV içinde)
Perşembe günleri çıkar
Sayı: 46
15 Mart 1990

Bütün zamanların en dıgıl çizgi roman dergisidir

UTANMAZ ADAM

YAVUZ TARAN'DAN HEAVY METAL YÜKSEK OKULU

VAH VAHAP VAH

TEKİN ARAL'dan Ah şu arkadaşlarım

İLBAN ERTEM'DEN GARİBAN AKİF

NURİ KURTCEBE • **SERHAT GÜRPINAR** • **SÜLEYMAN ARGUN** • **BÜLENT MORGÖK**

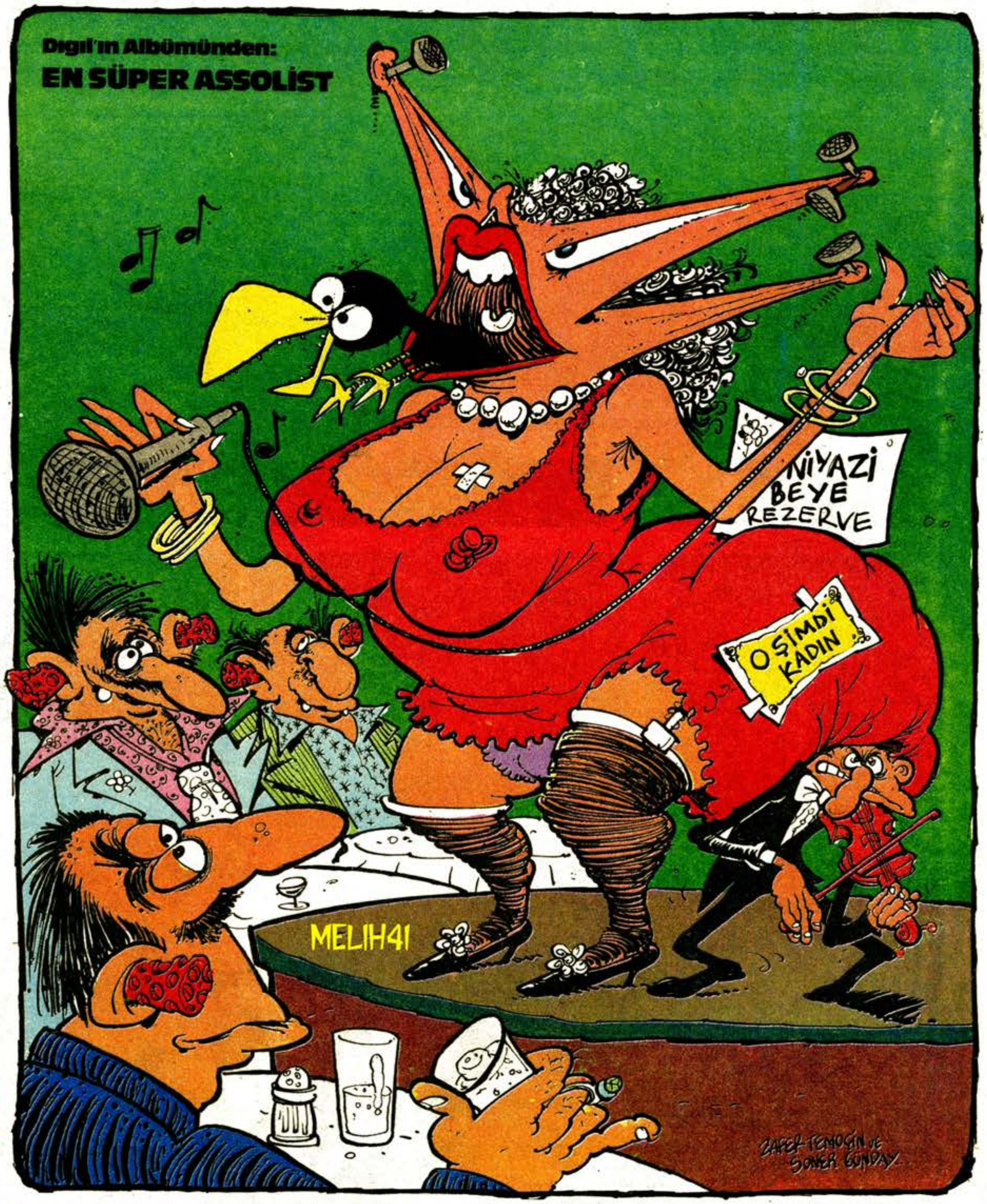

ŞEVKET YALAZ • **HALİL İNCESU** • **İBRAHİM SARI** • **BİROL BAYRAM** • **ZAFER TEMOÇİN ve SONER GÜNDAY**

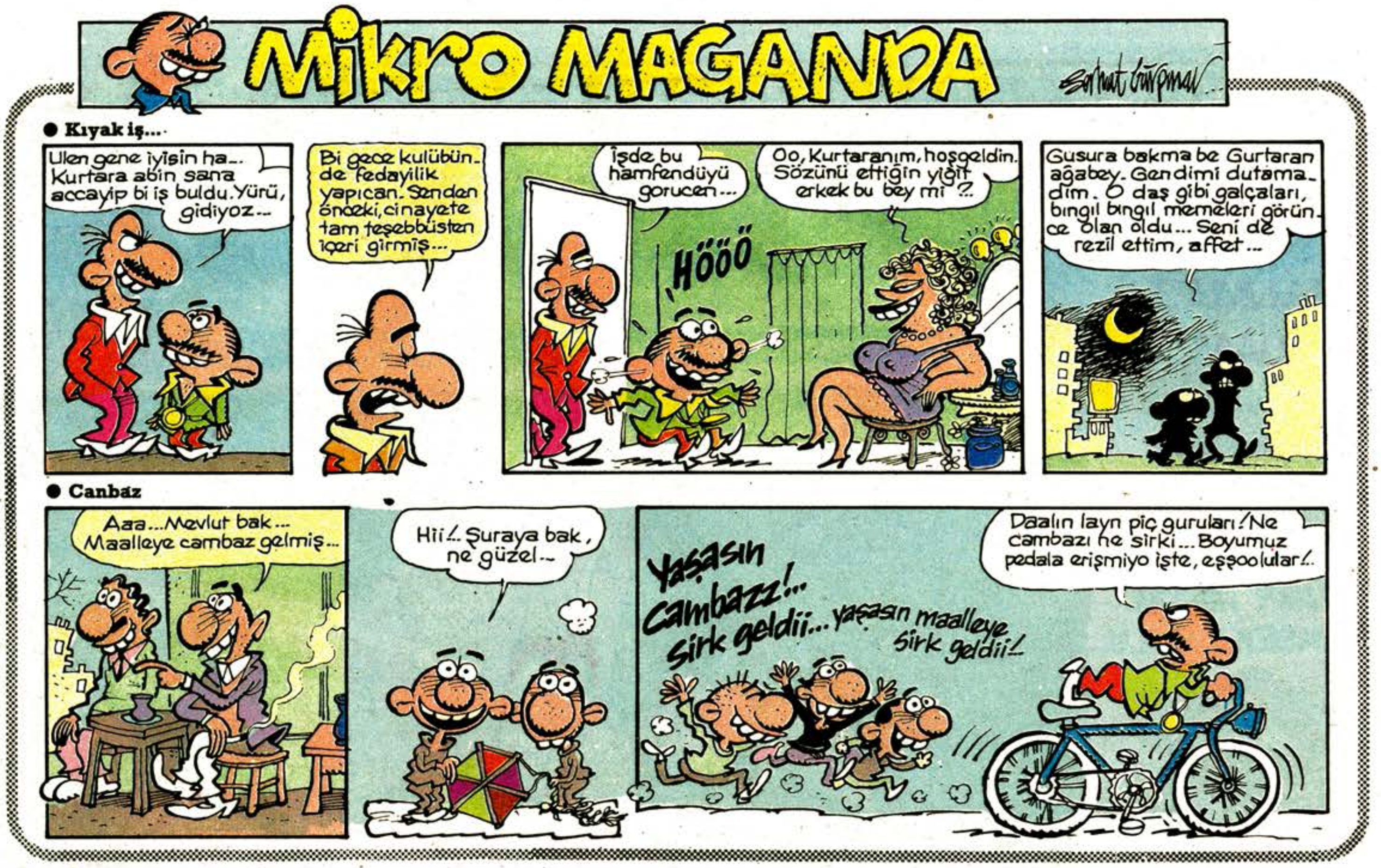

Dıgıl

YIL: 1 SAYI: 46
15 MART 1990 Perşembe

Basıldığı yer:
Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. İST.
Haberleşme adresi: Sivritaş Sok. Hacı Halil Kafar İşhanı 11-2 Mecidiyeköy – İST.
Tel: 175 36 86

HÜRYAY A.Ş. adına sahibi: **OĞUZ ARAL**
Yönetmen: **GALİP TEKİN**
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

DIGIL ABONE KOŞULLARI: 3 AYLIK 6.500 TL. 6 AYLIK: 13.000 TL. 12 AYLIK: 26.000 TL. TEL: 550 25 04 - 6 HAT

Tekin Aral'dan

Ah şu arkadaşlarım!

UYURGEZERLİK!

Artık hepinizin yakından tanıdığı İsveçli Adnan'ın bana anlattığı bir hikâyeyi aktaracağım bu hafta sizlere. Ama olay, Adnan'ın başından geçmemiş,ona da başkası anlatmış...

Adnan, İsveç'te Cafer adında uyurgezer bir İranlı ile tanışmış.

Cafer de Adnan'a Türkiye'de başından geçen bu olayı anlatmış.

Cafer işi gereği sık sık Türkiye'ye gelirmiş. Her gelişinde hep Taksim'de bir otelde kalırmış.

Cafer öylesine uyurgezermiş ki, gece uyurken kalkıp, odasından çıkmasın, başına bir iş gelmesin diye, otel müstahdemi odasının kapısını gece Cafer yattıktan sonra dışardan kitler, ancak sabah olunca açarmış.

Gene iki üç yıl önce İranlı Cafer iş için İstanbul'a gelmiş. Ve doğru, her zaman kaldığı Taksim'deki otele gitmiş.

Fakat mevsim, turizm mevsimi olduğundan otelde yer yokmuş.

Bunun üzerine Cafer, iki kişilik odada tek başına kalmakta olan Adanalı bir işadamı ile aynı odada yatmaya razı olmuş.

Adanalı ile bizim İranlı Cafer, hemen ahbap olmuşlar. Türkiye'ye çok gelip gittiğinden Türkçe'yi de çat pat biliyormuş Cafer.

O akşam otelin lokantasında birlikte yemek yiyip, birkaç kadeh atmışlar ve sonra da yatmak üzere odalarına çıkmışlar.

Soyunmuşlar, pijamalarını giymişler. Odada yalnız yatmadığından bu defa otel müstahdemine kapıyı dışardan kilitletmeyen Cafer, Adanalı'ya...

– **Arkadaş** demiş. **Senden bir ricam var. Ben geceleri uykumda kalkıp dolaşırım. Bu yüzden de başıma bir sürü iş geldi. N'olur gece birden yataktan fırladığımı duyarsan, beni yakalayıp uyandır. Sonra ben gözlerim açık uyurum. Sakın beni uyanık zannetme. Hatta uyandırmak için yavaştan bir iki tokat at...**

– **Merak etme...** Demiş Adanalı... **Sen yatıp uyumana bak... Hadi iyi geceler.**

Cafer yatağına uzanmış. Adanalı da banyoya dişlerini fırçalamaya gitmiş...

Uzatmayalım, birden Cafer'in aklına arabasının bagajını açkı unuttuğu gelmiş. Bagajda da biraz öteberi varmış. Cafer hemen yataktan ayağa fırlamış.

Bu sırada banyodan çıkan Adanalı, Cafer'in yataktan kalktığını görünce, koşmuş hemen kolundan yakalamış ve yatağa doğru çekmeye başlamış...

Cafer:

– **Bırak yahu,** demiş... **Arabanın bagajını açık bırakmışım. İneyim şunu kapatayım...**

Adanalı bu defa iki de tokat çakmış Cafer'e...

Ve ne olduysa da ondan sonra olmuş zaten...

Önce Cafer, adamın elinden kurtulur gibi olmuş. Sonra Adanalı,Cafer'in bacaklarına dalmış. Yuvarlanmışlar yere...

Cafer:

– **Yahu arabanın bagajını...**

Dedikçe,Adanalı tokadı basıyor, Cafer'in gözünden ateşler çıkıyormuş...

Cafer başlamış adama yalvarmaya:

– **Yahu kardeşim bırak... Vallahi uyumuyorum. Dediğim gibi arabanın bagajını açık bırakmışım... Bırak da gideyim...**

Ama Adanalı,Cafer'i kıskıvrak yakalamış tokatlarken, bir yandan da:

– **Vay be! Adam bir yandan konuşuyor da...** Diyormuş...

Boğuşma devam ederken, Cafer birden adamın elini ısırmış ve kurtulup, kapıdan otelin koridoruna fırlamış.

Tabii Adanalı da peşinden.

Cafer koridorda koşmaya başlamış.

Adanalı da **"Tutuuun!.. Uyuyor, tutuuuun!"** diye bağırıyor, bir yandan da Cafer'i yakalamaya çalışıyormuş...

Cafer tam merdiven başına geldiğinde, Adanalı, Cafer'e yetişmiş ve sözüm ona merdivenlerden düşmesin diye üzerine atlayıp yere yıkmış...

Cafer:

– **Uyumuyorum... Vallahi uyumuyorum...**

Diye bağırdıkça Adanalı,Cafer'i yerlerde sürüklüyor bir yandan yapıştırıyormuş tokatı...

Sonunda Cafer bakmış olacak gibi değil. Bir punduna getirip Adanalı'ya bir kafa koymuş. Bu defa da Adanalı başlamış Cafer'in gırtlağını sıkmaya...

Derken Cafer'in **"İmdaaat!"** seslerine tüm otel koşmuş da adamı Adanalı'nın elinden kurtarmışlar.

Ve Cafer, o gün bugündür bir daha hiç uykusundan kalkıp dolaşmamış...

Tekin Aral

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

GERÇEK HAYAT HİKÂYELERİ

Mahşerin dört ahçısı

Yahu diyek, biz niye helva yemiyok
gidek, un alak, şeker alak, yağ alak
kıvamında bi helva yapak,
bayılırcasına yiyek, acayip susayak
canımız şerbet çeke
meğer ki dolapta şişe şişe şerbet ola
kim yapmış, ne zaman yapmış bilinmeye
şükredip içek,
canımıza can kata
oturak, eskiden yeniden konuşak
bi ara, köfte lafı geçe
hemen en yakın köfteciye gidek
porsiyon porsiyon köfte götürek
üstelik köfteciyle dost olak
onu da alıp eve dönek
orta şekerli kahve içek
parmaklarımızı şıklatarak muhabet edek
kâh gülek, kâh hüzünlenek
yedişer dilim portakal yiyek
videoya bi film takak
yarısında uyuyakalak
bi uyanak, gün ağarmış ola
gerinek, belimiz kütürdeye
akide şekeri yiyek
dimağmız açıla,
ortalığa neşe saçıla
sıkı bir çay demliyek
bayat ekmekleri kızartak
dil peynirini de ihmal etmiyek
kahvaltıdan sonra köfteci gide
arkasından su dökek
"kafa herif" falan diyek
bi yandan eşli pişti oynıyak,
bi yandan öğle yemeğini düşünek
çiğköftede karar kılak
birimiz çiğköfte yoğura
birdiğerimiz ayran yapa
elbette marulu eksik etmiyek
güzelce yiyip içek
yerlere uzanıp ahkâm kesek
bırakak güneş içeri girsin
tatlı tatlı mayışak
"Kanlıca'ya gidelim" denile
oylamaya sunula, kabul edile
yolda fındık fıstık yiyek
Kanlıca'ya ulaşak, çocuklar gibi sevinek
yoğurtları midelere indirek
eski bir dosta rastlayak
bizi işkembeciye götüre
kelle, paça yiyek
teşekkür edip eve dönek
kâğıda tütün sarıp içek
kesmeye, birer tane daha içek
eskilerden falan laf açıla
makarnanın suyu kaynıyor ola,
"Hayat böyle geçer" diyek, oracıkta
sızıverek...

Vedat ÖZDEMİROĞLU

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

İBRAHİM SARI

AZİZ OKUYUCULARIM HİÇ BİR YERDE YAYINLANMAMIŞ AİLE ALBÜMÜNDEKİ FOTOĞRAFLARIMIN EŞLİĞİNDE BU HAFTADA HAYATIMI ANLATMAYA DEVAM EDİYORUM...

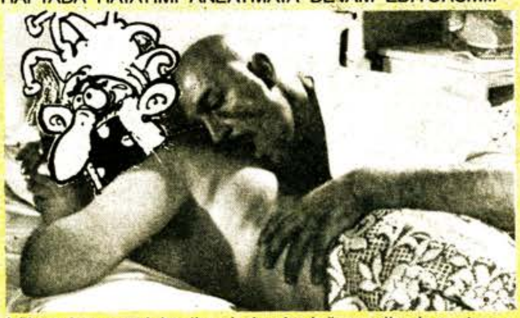

Lüksenburg yatılı kız lisesinde okuduğum yıllarda matematikten zayıf almıştım. Ağlıyordum. Oda arkadaşım Kuddisi beni teskin etmeye çalışıyordu.

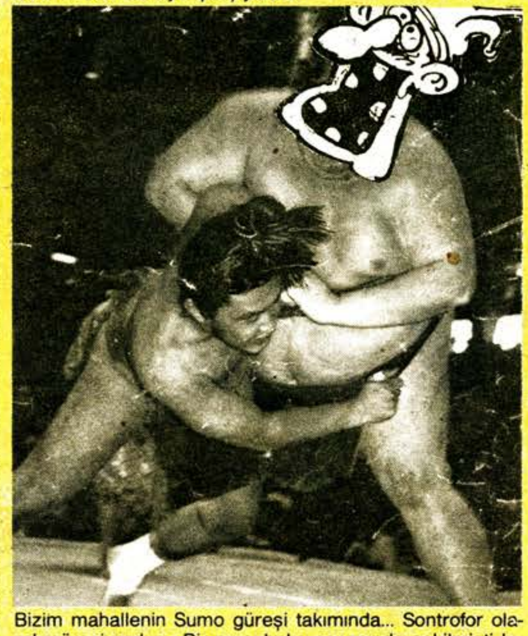

Bizim mahallenin Sumo güreşi takımında... Sontrofor olarak güreşiyordum. Bir musoboka esnasında çekilmişti bu fotograf.

Eşim Aylin Sedat'la ilk buluştuğumuz gün... Sinemaya gitmiştik... Film seyrederken bi arkadaşımız bizden habersiz çekmiş bu fotoğrafı.

SONER GÜNDAY

KURTARICI

BÜLENT MORGÖK

ATEŞLİ KAN

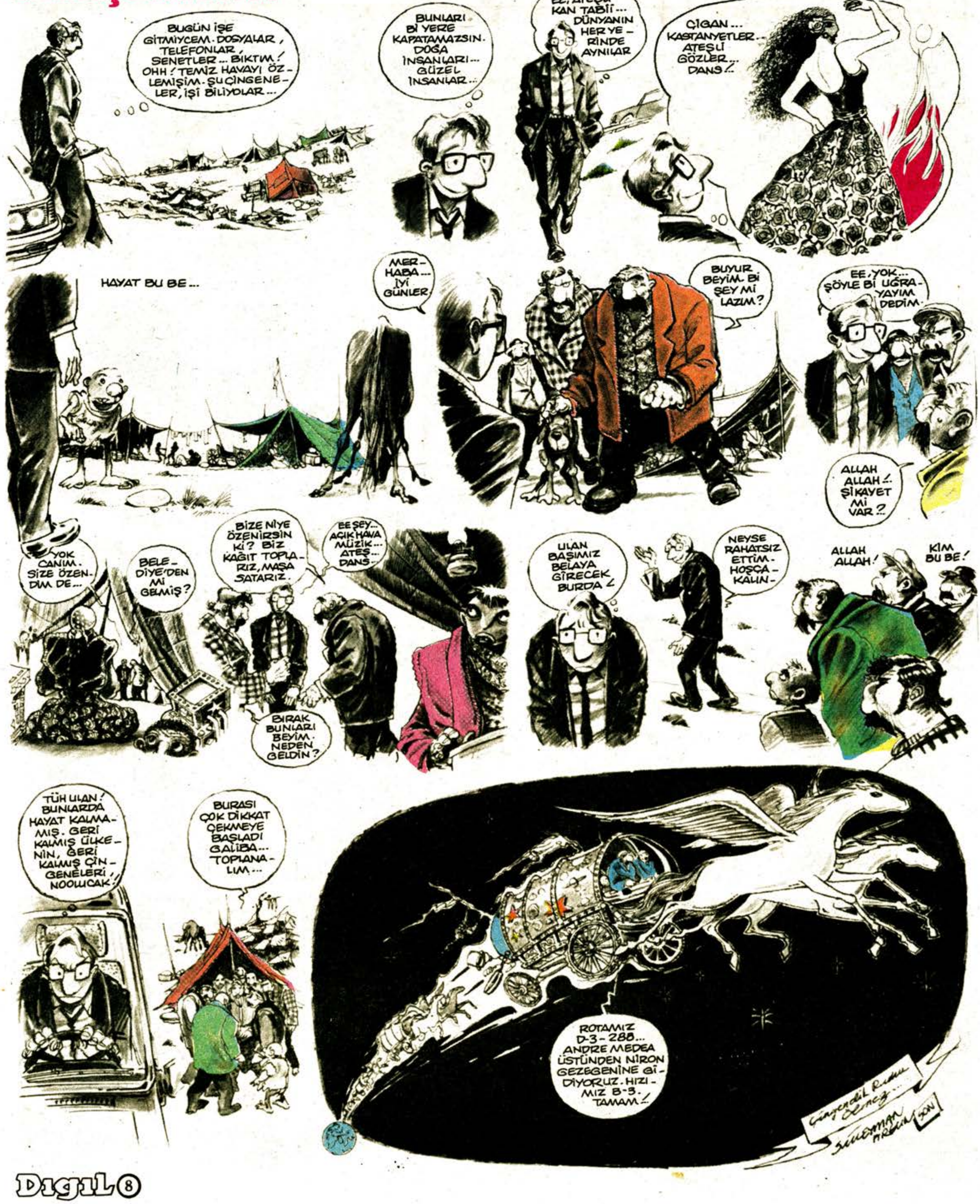
BUGÜN İŞE GİTMİYCEM. DOSYALAR, TELEFONLAR, SENETLER... BIKTIM! OHH! TEMİZ HAVAYI ÖZLEMİŞİM. ŞU ÇİNGENELER, İŞİ BİLİYOLAR...
BUNLARI Bİ YERE KAPATAMAZSIN. DOĞA İNSANLARI... GÜZEL İNSANLAR...
EE, ATEŞLİ KAN TABİİ... DÜNYANIN HER YERİNDE AYNILAR
ÇIGAN... KASTANYETLER... ATEŞLİ GÖZLER... DANS!
HAYAT BU BE...
MERHABA... İYİ GÜNLER
BUYUR BEYİM. Bİ ŞEY Mİ LAZIM?
EE, YOK... ŞÖYLE Bİ UĞRAYAYIM DEDİM.
ALLAH ALLAH! ŞİKAYET Mİ VAR?
YOK CANIM. SİZE ÖZENDİM DE...
BELEDİYE'DEN Mİ GELMİŞ?
BİZE NİYE ÖZENİRSİN Kİ? BİZ KAĞIT TOPLARIZ, MAŞA SATARIZ.
EE ŞEY... AÇIK HAVA MÜZİK... ATEŞ... DANS...
BIRAK BUNLARI BEYİM. NEDEN GELDİN?
ULAN BAŞIMIZ BELAYA GİRECEK BURDA!
NEYSE RAHATSIZ ETTİM. HOŞÇA KALIN.
ALLAH ALLAH!
KİM BU BE!
TÜH ULAN! BUNLARDA HAYAT KALMAMIŞ. GERİ KALMIŞ ÜLKENİN, GERİ KALMIŞ ÇİNGENELERİ NOOLUCAK!
BURASI ÇOK DİKKAT ÇEKMEYE BAŞLADI GALİBA... TOPLANALIM...
ROTAMIZ D-3-288... ANDRE MEDEA ÜSTÜNDEN NİRON GEZEGENİNE GİDİYORUZ. HIZIMIZ 8-3. TAMAM!
SON

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
OĞUZ - GALİP - ŞEVKET

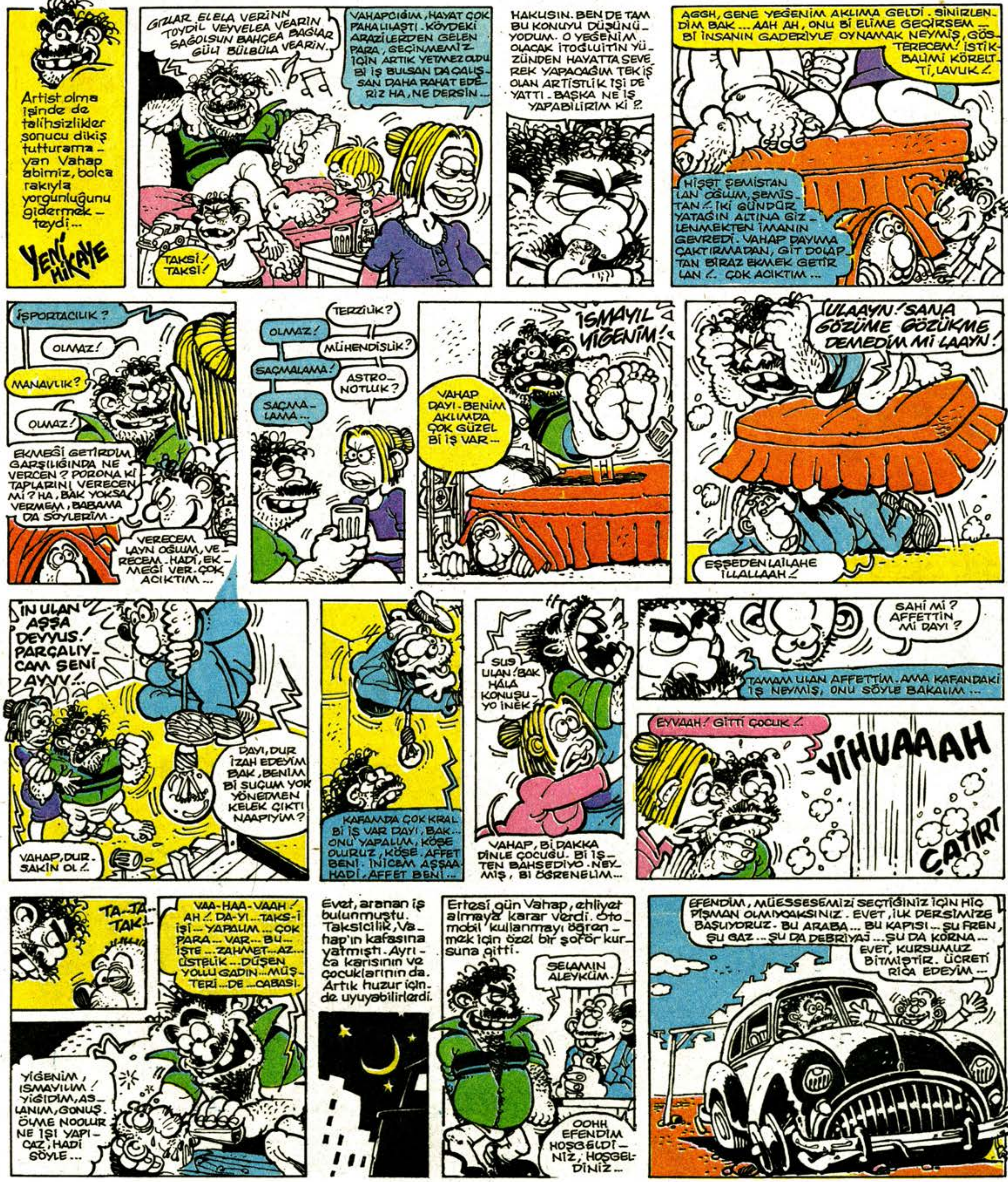

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
OĞUZ – GALİP – ŞEVKET

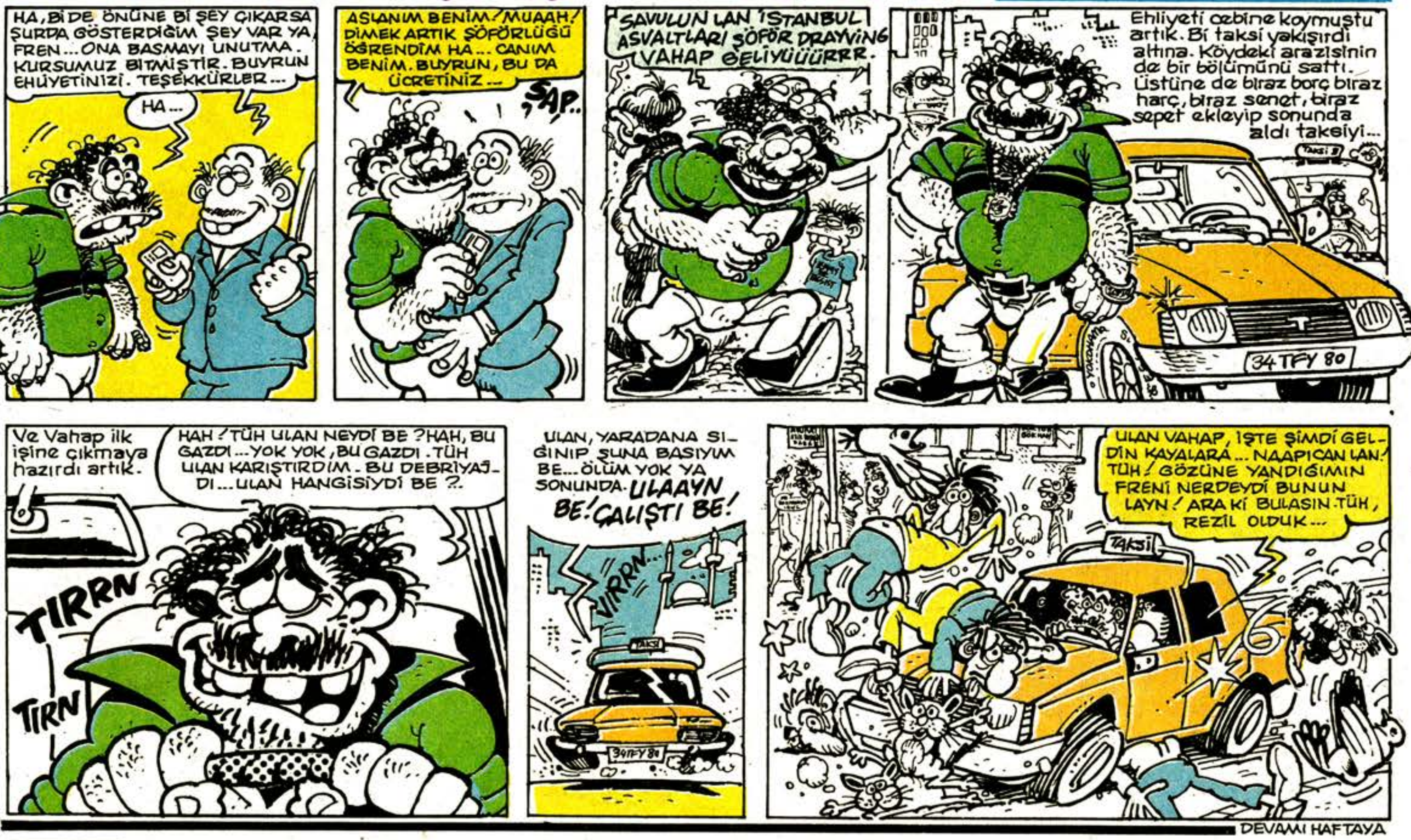

DEVAMI HAFTAYA

SON

GARİBAN AKİF'in bir tuhaf macerası...

YAZAN, ÇİZEN
* İLBAN ERTEM.

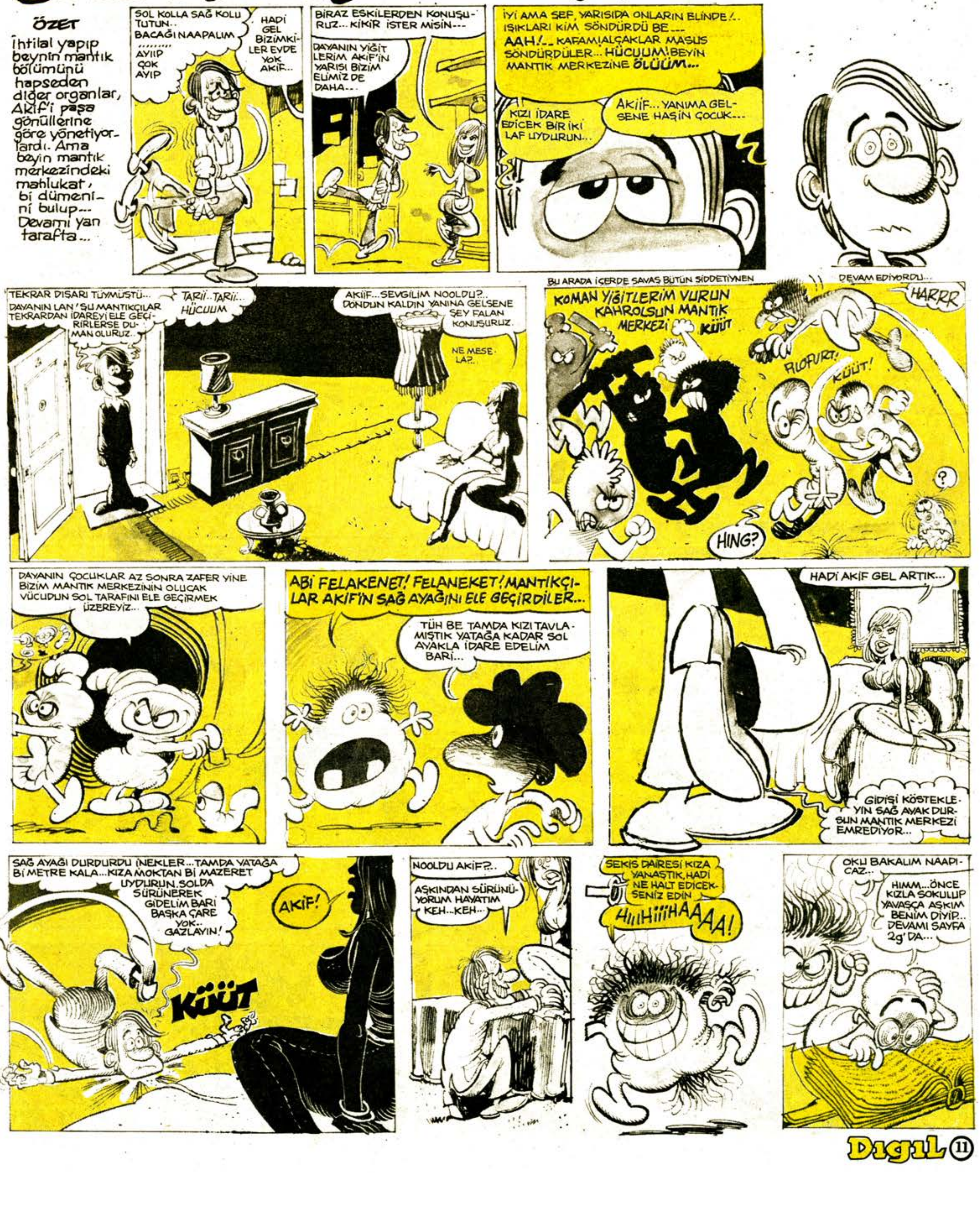

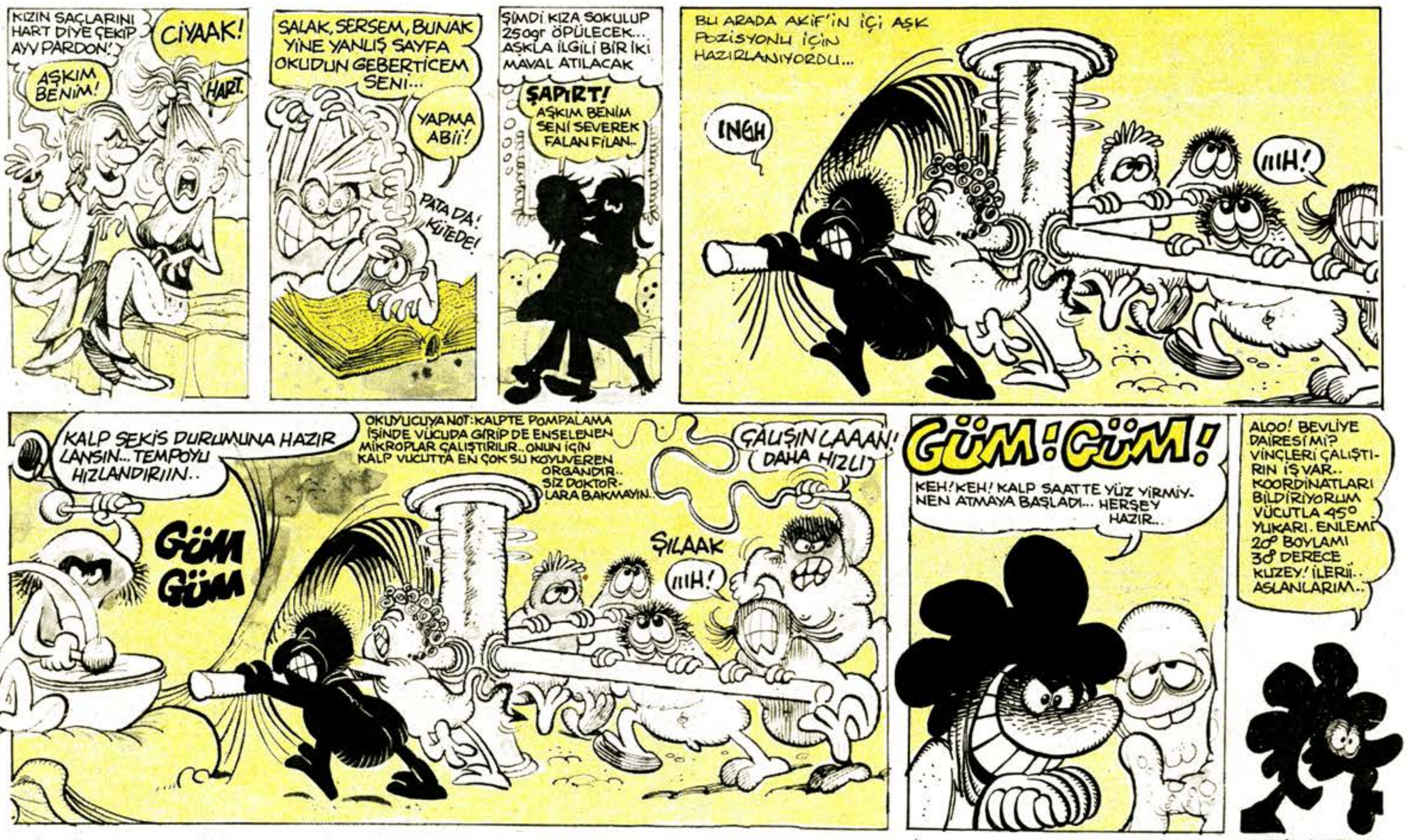

DEVAMI HAFTAYA.

BİR İHANETİN DETAYIDIR

BİROL BAYRAM

BİROL BAYRAM . 10-3-1990... SON

YAVUZTARAN

Haso metalci geçen hafta

- Bi sürü intihar mektubu yazdı. Yaptığı imla yanlışları nedeniyle, intiharını ikinci beş yıllık reinkarnasyonuna* erteledi.

(* Reinkarnasyonu herkez biliyo di mi. Bi daha anlatayım mı?)

- Bahar temizliği harekâtına apartmanın çöp tenekesini fosforlu yeşile boyayarak katkıda bulundu.
- Kuzenleri gene ziyaret etmedi.
- Anne babasına nasıl tanıştıklarını ve ilk öpüşmelerini küçük bi rakı marifetiyle anlattırdı. Çok gülünüp, eğlenildi.
- Müzik dinleme volümünü bi pot azalttı ve komşu teyzeden "Ne yakışıklı delikanlı oldun" tezahüratı aldı.

MİNİ RÖPORTAJ

Dünya kadınlar haftası uğruna karşımızda (off bee) Tina Törnır.

DIGIL: Tin tin tina mina hanım bu ne güzellik... Sırrı ne bunun yaa...

TİNA: Kendime i**TİNA** gösteriyorum...

DIGIL: Bu gününüzü şööle bi özetler misiniz?...

TİNA: Uyanış, kendimle harp ve sulh, şampiyonların kahvaltısı, sapıksız banyo, gardrop muharebeleri, navajoların uzun yürüyüşyü, sü sü sütüdyo, avazlar atmaca, sevgili yatak, uyku, rüya...

DIGIL: En sevdiğiniz şarkı.

TİNA: Help...

DIGIL: Dünyanın bütün radyo istasyonlarında aynı anda senin şarkıların çalsa n'apardın?

TİNA: A**TİNA** radyosunu dinlerdim.

DIGIL: Un var, şeker var, yağ var... Ne yapardın?

TİNA: Rejim yapardım.

DIGIL: Manitu seni korusun.

TİNA: Manitu yakışıklı mıdır?

HEAVY METAL YÜKSEK OKULU

● **Kırıtmasız tekmil**

● **Gözaldanması**

● **Saçma metalci**

● **Pratik ayı**

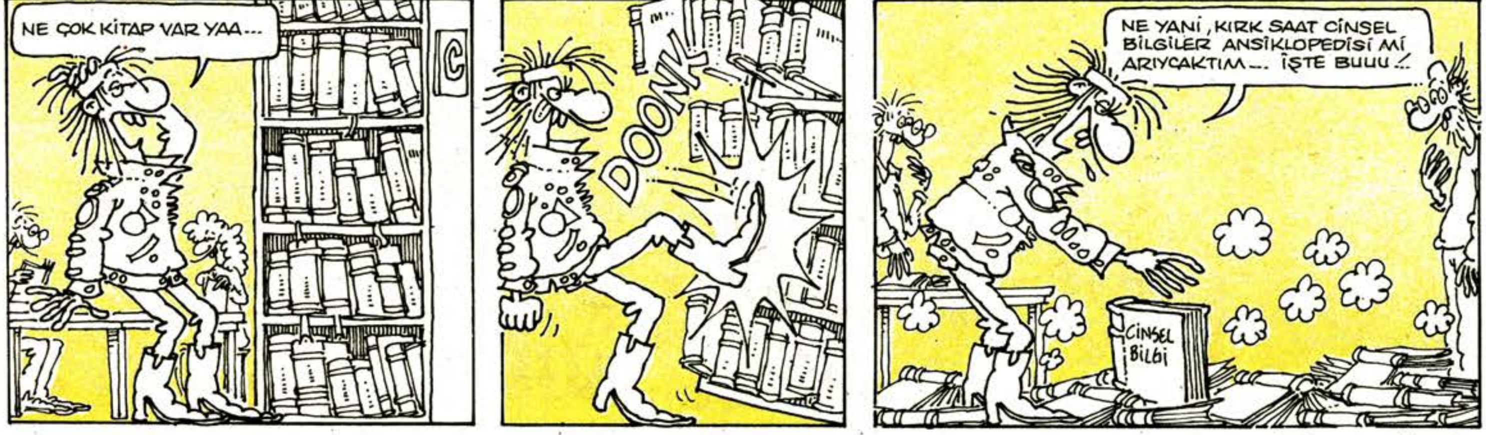

İBRAHİM SARI

Günlerim genellikle böyle geçiyor

Merhaba;

Merhaba adım... Benim aaa... aaa.... (Etrafa bakınıyorum, kimsecikler yok, tam zamanı kimlik kartını çıkartıp dizimin üstüne koyuyorum. Biraz unutkanımdır da...)

Adı soyadı: İbrahim Sarı, doğum yılı ve tarihi: Trabzon 1965. Baba adı: Salih, ana adı: Hanife. Medeni hali, kan grubu vs... Başka bir şey yazmıyor. Evet düşünüyorum, 25 yaşına kadar ne yaptım, burada işim ne, neden bu yazıyı yazıyorum.

Çocukluğumda Trabzon'da sahilde 3 katlı bir evin ikinci katında oturuyorduk. Geceleri yoldan geçen arabaların tavana vuran ışıklarına bakardım ve o ışıkları hep bir şeylere benzetirdim, bazen de korkardım tabii. Gündüzleri her gün düzenli olarak ikinci katın merdivenlerinden son basamağa kadar yuvarlanıp orada duran kardeşime vokal yapardım. Sonra pencerenin yanındaki sandalyeye çıkacak kadar büyüdüm ve pencereden aşağı yoldan geçen çocukların üstüne işedim (Onların yüz ifadelerini hiç unutamıyorum ve şimdi buradan onlardan teker teker özür diliyorum, noo'lur affedin beni). Annem sandalyenin yerini değiştirdi, bu sefer dolaptaki reçel kavanozunu abimin kafasına düşürdüm (Abimin reçelli yüzü çok komikti) Abim de sandalyeyle bana vurdu o günden sonra o sandalyeyi hiç kullanamadık. Biraz daha büyüdüm, komşuların bahçesinden erik çalarak, misket oynayarak apartman altlarında mantar patlatarak vs. kendimi arkadaşlara kabul ettirdim. Ve bir gün 7 yaşıma geldiğimi öğrendim.

Kara bir önlük ile ilkokula başladım. Okulumuz dik bir yokuşun başındaydı. Her okul çıkışı çantalarımızın üstüne oturup yokuşun sonuna kadar arkadaşlarla yarışırdık. onları hep ben geçerdim nedense annemle babam, benim bu başarıma hiçbir zaman sevinmedi. Sınıfta öğretmenimin kızıyla aynı sırada oturdum. Ama gene de okulu sevemedim. İlkokul bitince beni yokuşu olmayan bir ortaokula verdi. Orada iki sene okuduktan sonra İstanbul'a geldik ve ortaokulu burada bitirdim. Arkasından liseye gitmek gerekiyormuş, gittim ve çok sevdim. 3 senelik liseyi 8 senede bitirdim. Daha sonra M.Ü.G.S.F. Grafik bölümüne girdim ve şimdi 3. sınıftayım. Üniversiteyi de çok seviyorum.

Karikatüre lisede matematik dersinde başladım. İlk karikatürümü de kareli bir defter üzerine çizdim. Daha sonra fizik, kimya, edebiyat vs. defterleri ve kitapları üzerinde çalışmalarıma devam ettim. Sınavlara da aynı defter ve kitaplardan çalıştım, ama aldığım notlardan hiç memnun değildim. Hatta kopye çekmek için sıralara da çizdim, ama sonuç gene aynıydı. Hakkımı aramak için sınav kâğıtların yürütüp Cağaloğlu'na gittim. Bir süre çeşitli dergi ve gazetelerdeki çizerlere sınav kâğıtlarımı gösterdikten sonra eski Gırgır dergisine gittim. Şaheserlerimi Oğuz Aral'a gösterdim. Çizgilerimi çok beğendi ve beni hemen dergiye aldı, artık ben de profesyonel bir karikatürcüydüm, aynı karikatürü 7-8 defa çizebiliyordum. Şimdi Avni ve Fırfır dergilerinde çiziyorum. Dıgıl'da birkaç tane hikâye çizdim, ince uzun bir de köşe yapıyorum. Bana burada not yerine bakkaldan çikolata, sürpriz yumurta, bonibon ve leblebi almam için kâğıt parçaları veriyorlar.

Boş zamanlarımda masa tenisi, bilardo oynarım. Bu aralar futbol oynamaya da başladım. Kardeşlerimin kasetlerini arakladığım zamanlarda müzik dinlerim. Canım sıkılınca evde akvaryumdaki balıkları ürkütürüm. Hiçbir zaman yapraklarının sayısı 3'ü geçmeyen odamdaki çiçeğimi de sulamayı ihmal etmem.

Bir ses duydum. Birileri geliyor galiba, kimlik kartımı hemen cebime koymak zorundayım.

Sevgilerimle
İbrahim SARI

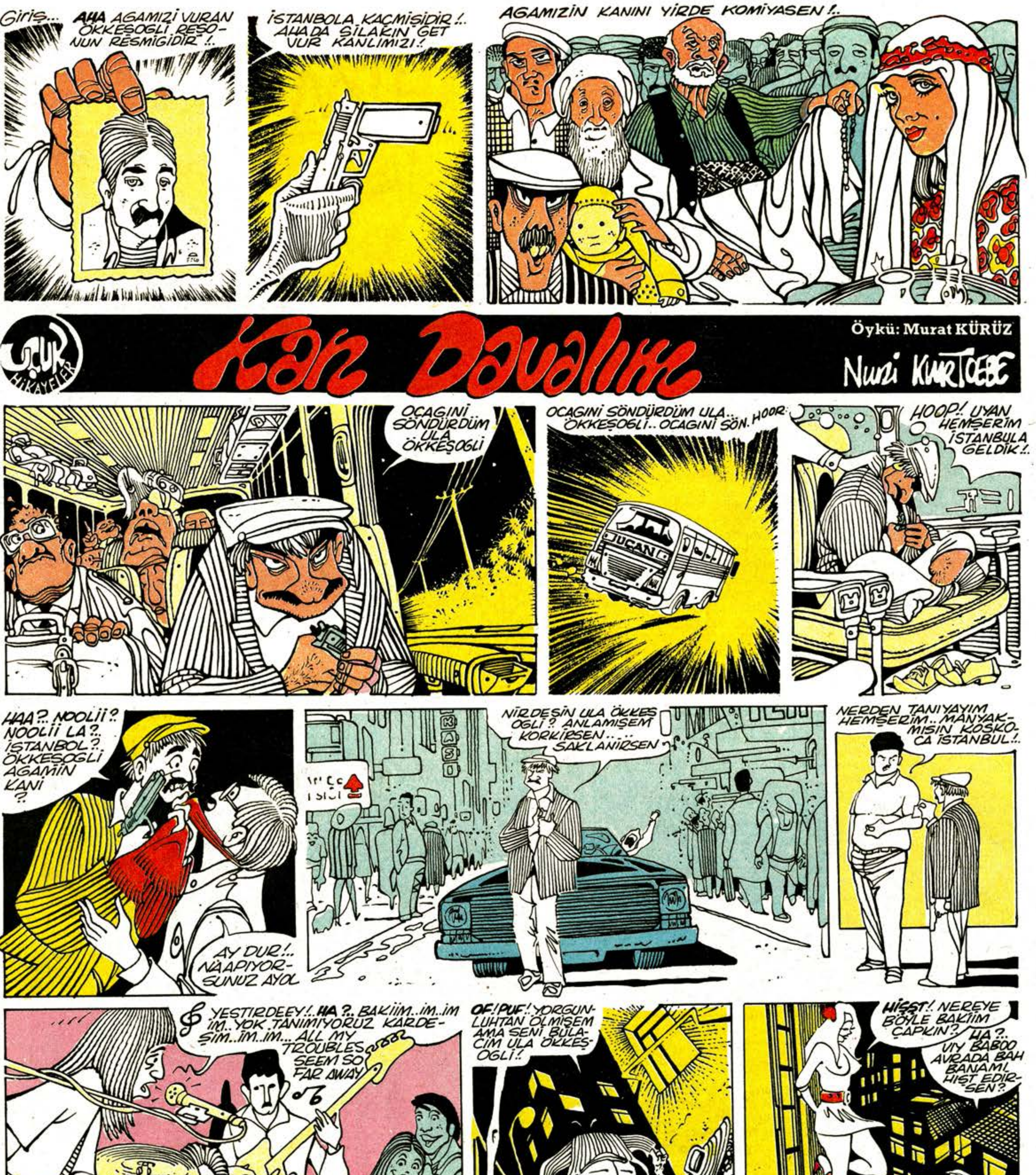
Giriş... AHA AGAMIZI VURAN ÖKKEŞOGLI REŞO-NUN RESMIGIDIR !..
İSTANBOLA KAÇMIŞIDIR !.. AHADA SİLAKIN GET VUR KANLIMIZI !
AGAMIZIN KANINI YİRDE KOMİYASEN !..
Kan Davalım
Öykü: Murat KÜRÜZ
Nuri KURTCEBE
OCAGINI SÖNDÜRDÜM ULA ÖKKEŞOGLI
OCAGINI SÖNDÜRDÜM ULA.. ÖKKEŞOGLI.. OCAGINI SÖN. HOOR
HOOP! UYAN HEMŞERİM İSTANBULA GELDİK !.
HAA?.. NOOLII? NOOLII LA?.. İSTANBOL?.. ÖKKEŞOGLI AGAMİN KANI ?
AY DUR!.. NAAPIYOR-SUNUZ AYOL
NİRDESİN ULA ÖKKES OGLİ ? ANLAMIŞEM KORKİRSEN.... SAKLANIRSEN
NERDEN TANIYAYIM HEMŞERİM.. MANYAK-MISIN KOSKO-CA İSTANBUL !..
YESTIRDEEY !.. HA ?.. BAKİİM..İM..İM İM.. YOK TANIMIYORUZ KARDE-ŞİM..İM..İM... ALL MY TROUBLES SEEM SO FAR AWAY
OF! PUF! YORGUN-LUHTAN ÖLMIŞEM AMA SENİ BULA-CIM ULA ÖKKEŞ-OGLİ !
HİŞŞT! NEREYE BÖYLE BAKİİM ÇAPKIN?
HA ?.. UIY BABOO AVRADA BAH BANAMI HIŞT EDIR-SEN ?
DEVAMI VAR

ARTİZ
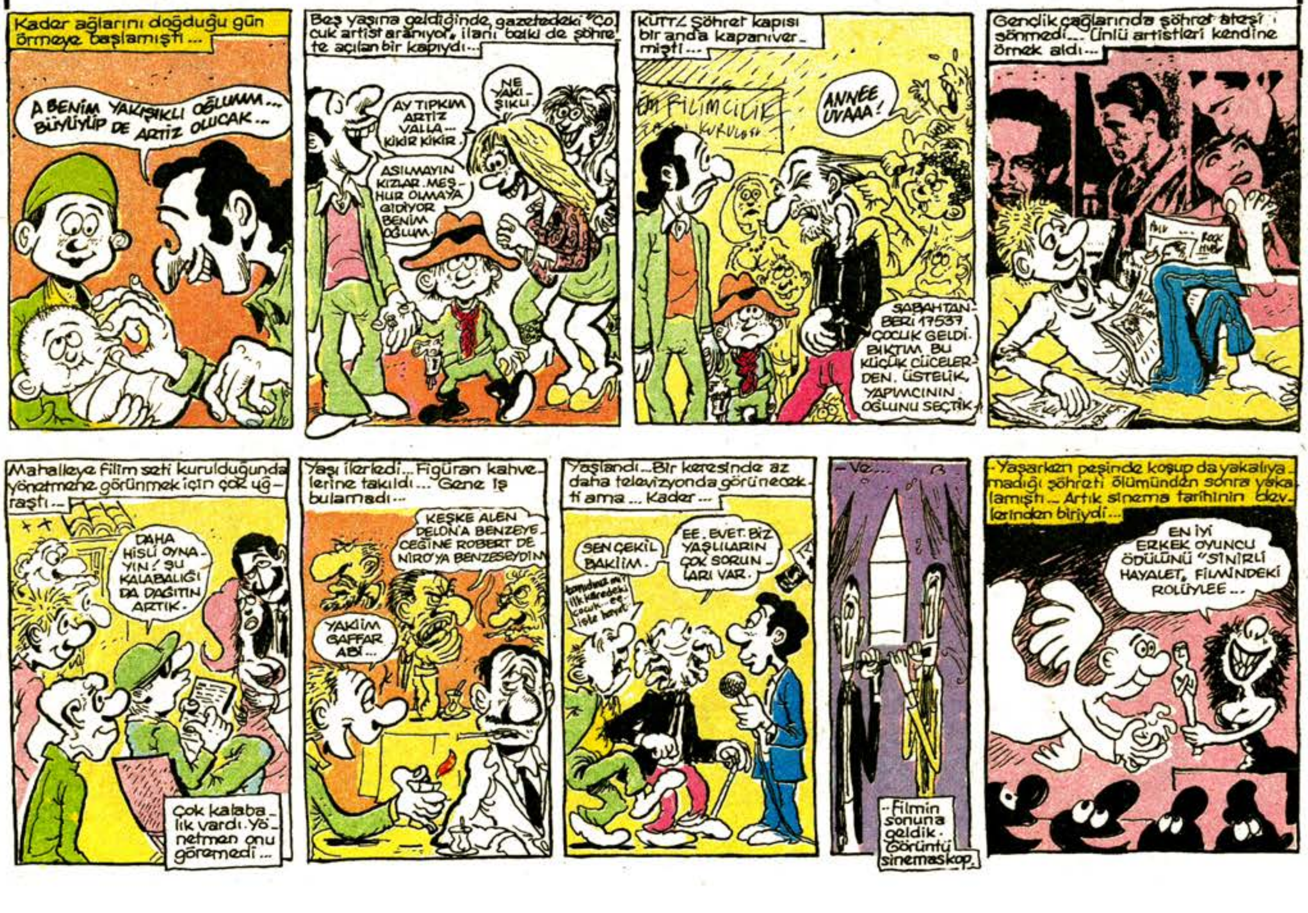
Zafer Temoçin (Yük.İnş.Müh.)